

s mindig akad bokros cserjés bozót
hogy rejtse rád leső ragadozód
serkentőd azért ki eszmélni int
holnap reggel rád kopogok megint

AZ IGAZI JÓSLAT

Lásd be ez a jóslat értelme ezt
fedezték fürkész szememtől pecsétek
mára titka föltörve ne keresd
rejtély nincs nála pőrőbb ösztövérebb
ha tudtam volna ámde akkor én
vergődöm-e majd tüskön-bokron által
nyert osztályrészemnek is peremén
síheder inú nekibuzdulással
ezért kár most ernyőznöm szememet
vélt avagy süldő káprázatok ellen
a meglelt kulcs csak pakfon üzenet
nem kisebb csoda utijegyzetem sem

Határ Győző

DOSZTOJEVSZKIJ

kikopott belőlem a jóság
gonoszágáért senkit meg nem rovok
kikoptak belőlem az Aljóság
Miskinek Szvidrigaljovok

bánom is én a világ mi módon
diszkón dómon drogon rothad el
csak nézem míg csöndben halódom:
lám az éhinség moslékot vedel

KHRONON

A Kis Klapanciáriumból

egy kéz egy bársonyos kéz kér símogat
hogy utunkból takarítanám el a napokat

reggel reggelit csinállok este vacsorát
s így hajtom az időnap végtelen sorát

tudom pedig a látszat játszódik velem
napjaim száma immár mínusz végtelen

a bankár idő sandán rám kancsalog
néhány örökléttel már mínuszban vagyok

néhány örökléttel amit engedélyezett
a Kezdet de menten megvont a Végezet

a *khronon* se voltam még – aminek
tartamát csak kvantum tudósa érti meg

az elpattanásban a magamra ismerés
a *khronon* metszékén a rebbenésnyi rés

a legtörtebb-tört-rész túlhegy-percenet
ameddig a *khronon* tölt lát félt szeret

egy kéz egy bársonyos kéz kér símogat
hogy utunkból takarítanám el a napokat

GUBÓ

A Kis Klapanciáriumból – Piroskámnak

két káposztapille összebújva
mámorittasultan meg-megremeg
hiszik: a mennyországban vannak újra
– velük az Úr és az angyalsereg

káposztapilleség hatmilliárdja
boldogság-biztonsága ez
szerelempercét repesve várja
gyönyörszerzőben gyönyört szerez

a káposztapillék hatmilliárdja
egyfele néz csak egyfele lát
hogy mi fenyegetheti meg se látja
a lávaömlést a tengerárt

ölelkező éjfékete gubóban
hajt ezer özönfényképrázatot
holott alátemetve lavina hóban
lezuhant bedarált rég-hűlt halott

hogy mi erőhatalmak kegyelmébül
tapodhatja a földhártya sarát
melyre szibarita boldogsága épül
de tűzláng özönben nincs Ararát

ezért biztonságos vigasztalásul
mormol magának háritó mesét:
istent/mennyet/mentőövet varázsol
a hatmilliárd káposztapilleség –

két káposztapille összebújva
mámorittasultan meg-megmereg
hiszik: a mennyországban vannak újra
– velük az Úr és az angyalsereg

Orbán Ottó

—
Ő

Ahogy az egyházak tanítják
Úgy biztosan nem
Világnagy vállfaként
Hogy ráaggassuk vétkeinket
És üdvözlünk
A menny viszontszolgáltatásaképpen